

عنوان مقاله:

ارتقای ظرفیت گردشگری جمهوری اسلامی ایران: تحلیلی برابزارهای خط مشیگذاری ملی گردشگری

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات مدیریت گردشگری، دوره 7، شماره 19 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حسن دانایی فرد - دانشیار دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس

سیدداریوش جاوید - کارشناس ارشد مدیریت دولتی دانشگاه تربیت مدرس

علی اصغر فانی - استاد یار دانشکده مدیریت و اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش شناسایی ابزارهای خطمشی گذاری برای اجرای خطمشی ملی گردشگری در ایران است. این پژوهش با درک نقش و اهمیت گردشگری در تولید ناخالص ملی در پی یافتن پاسخ مناسب به این سوال است که با چه ابزارهایی میتوان خطمشی گردشگری را اجرا کرد. به این منظور برای یافتن این پاسخ از رویکرد پژوهشی ترکیبی (کیفی کمی) با رویکرد اکتشافی در گردآوری دادهها به منظور دستیابی به ابزارهای خطمشی گردشگری استفاده شده است. با توجه به مولفه‌های شناسایی شده در این پژوهش میتوان نتیجه گرفت، شناسایی ابزارهای خطمشی گردشگری به منزله راه کاری است که دولتها به بهره گیری از آن میتوانند موجب رشد و توسعه گردشگری بشوند. در نهایت یافته‌های پژوهش حاکی از آن است که ابزارهای خطمشی گردشگری با توجه به نقشهایی که دولتها در گردشگری ایفا میکنند به سه دسته ابزارهای تنظیمی، ساختی و هنجاری تقسیم میشوند و دولت با استفاده از این ابزارها میتواند موجب پایداری گردشگری شود. در بخش کمی، سنجه طراحی شده توسط پژوهشگران برای تایید یا رد فرضیهها مورد استفاده قرار گرفت که از روایی محتوایی الزم و ضریب قابل اعتماد آلفای کرونباخ (0.758) برخوردار است.

کلمات کلیدی:

خطمشی، ابزارهای خط مشیگذاری، گردشگری، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/603184>

